

kerhedslovens sikkerhedskrav kan herefter anvendes for de øvrige sikkerhedsaspekter.

Produktsikkerhedslovens sikkerhedskrav supplerer endvidere de særlige bestemmelser om krav til produkters sikkerhed i lovgivningen, der ikke udspringer af krav fra EU-retten. Det følger således af § 7, stk. 1, at når et produkt er konstrueret og fremstillet, eller en tjenesteydelse er udført i overensstemmelse med sundheds- og sikkerhedskrav, der er fastsat i lovgivningen, anses produktet for at været sikkert i henseende til disse sikkerhedsaspekter. De øvrige sikkerhedsaspekter vurderes efter sikkerhedskravene i produktsikkerhedsloven.

Til nr. 3

Da den gældende lovs § 1, stk. 5, ikke giver mulighed for at supplere EU-baseret sektorlovgivning med produktsikkerhedslovens bestemmelser om bl.a. håndhævelsesbeføjelser og egenkontrol inden for sektorlovgivningens anvendelsesområde, foreslås indsat et nyt stk. 6, så det præciseres, at lovens bestemmelser om indgrebsbeføjelser kan anvendes som supplement til indgrebsbeføjelser i EU-baserede love med bestemmelser om produkters sikkerhed.

Den nye § 1, stk. 6, bestemmer i overensstemmelse med direktivets art. 1, stk. 2, litra b, at produktsikkerhedslovens øvrige bestemmelser om forpligtelser for producenter og distributører, markedskontrol, lovens administration m.v. ikke finder anvendelse i det omfang, der ved eller i henhold til anden lov er fastsat bestemmelser til gennemførelse af specifikke unionsforskrifter om disse aspekter, eksempelvis bestemmelserne om adgang til at tilbagekalde et produkt.

Det vil bero på en konkret fortolkning af § 1, stk. 6, hvornår der i særlovgivningen findes bestemmelser om eksempelvis myndighedskontrol, som udelukker en supplerende med produktsikkerhedslovens bestemmelser om dette emne. Hvis der i særlovgivningen findes hjemmel til at stoppe salget af et produkt, men der ikke findes hjemmel til at tilbagekalde produktet fra forbrugerne, vil produktsikkerhedslovens bestemmelser om tilbagekaldelse kunne anvendes som supplement til særlovgivningens bestemmelser om myndighedskontrol.

Til nr. 4

Ad § 7, stk. 2

Med ændringen af produktsikkerhedsdirektivet skabes hjemmel til udstedelse af mandater til udarbejdelse af europæiske standarder. Der er en formodning for, at produkter, der er produceret i overensstemmel-

se med disse mandaterede standarder, er sikre jf. direktivets artikel 3, stk. 2, 2. afsnit.

Formålet med introduktionen af disse europæiske standarder og den tilhørende formodningsregel er at operationalisere det generelle sikkerhedskrav i produktsikkerhedsdirektivet, således at de erhvervsdrivende får lettere ved at finde en klar reference til udfyldning af det generelle sikkerhedskrav. Herved sikres også en ensartet anvendelse af produktsikkerhedsdirektivet på europæisk plan. Direktivet indeholder en udvalgsprocedure, der sikrer, at både Kommissionen og medlemsstaterne får indflydelse på standardernes sikkerhedsniveau og de krav, der indgår i standarderne.

Der foreslås på den baggrund indsat en formodningsregel som ny § 7, stk. 2. Der er tale om en formodningsregel, som ikke forhindrer, at kontrolmyndigheden stiller strengere krav til produktet, hvis myndigheden kan påvise en konkret fare ved produktet, selvom dette er produceret efter en harmoniseret standard. Den foreslåede § 7, stk. 2, hindrer ikke håndhævelse af sektorlovgivning, der stiller strengere krav end en harmoniseret standard.

Ad § 7, stk. 3

Der foretages enkelte ændringer i den nuværende § 7, stk. 2, som bliver stk. 3 efter lovændringen, for at bringe bestemmelsen i overensstemmelse med affattelsen af direktivets artikel 3, stk. 3. Der foreslås således i § 7, stk. 3, nr. 3, medtaget en bestemmelse om, at også henstillinger fra Kommissionen om retningslinjer for vurdering af produktsikkerhed inddrages ved vurderingen af, om et produkt er sikkert, når der hverken findes EU-regler, bindende nationale regler eller en standard efter produktsikkerhedsdirektivets artikel 4.

På samme måde foreslås indsat en ny § 7, stk. 3, nr. 4, hvorefter adfærdskodekser for produktsikkerhed inden for den pågældende sektor udgør en ny referencenorm. Henvisningen til adfærdskodekser erstatter "god forretningsskik inden for det pågældende område". Adfærdskodekser må antages at udgøre en mere præcis referenceramme end god forretningsskik, og samtidig bringes ordlyden i overensstemmelse med direktivet.

Med ændringen præciseres det også, at opregningen af referencenormer ikke er udtømmende og ikke skal opfattes som rangordnede.

Ad § 7, stk. 4

Den foreslåede stk. 4, der svarer til den gamle § 7, stk. 3, indeholder som følge af de foreslåede ændrin-